

12 e söndagen efter trefaldighet
”Frihet i Kristus”

2a Mosebok 23:10 -12
Gal 4:31 – 5:6
Mark 2:23 – 28

"Det viktiga med kristen tro är livet tillsammans" så uttryckte sig kristna i Latinamerika när befrielsesteologin växte fram i Basförsamlingar där. Det var lokala gemenskaper som träffades, delade liv med varandra och läste Bibeln i ljuset av sin vardag.

Det är svårt att läsa Bibeln och påstå att de hade fel. I dag är temat Friheten i Kristus men skulle lika gärna kunna vara Kärleken i Kristus. I våra församlingar har vi vigda diakoner. Svenska kyrkan har en tredelad vigningstjänst, det är präst, diakon och biskop. Men som kristna skulle jag säga att vi alla är diakoner. Det betyder att vara i tjänst för vår nästa. Kristen tro som inte tar sig uttryck i tjänst för sin nästa är ingen kristen tro. Paulus skriver till de kristna i Galatien att "ett liv med Kristus Jesus kommer an på tron som tar sig uttryck i kärlek".

Vad betyder det för dig och mig, för oss? Diakonin är en del av församlingens själ. Evangeliet, det glada budskapet, finns i en bit bröd som jag delar, en peng jag lägger i kollekt eller en tiggares mugg, diakonin finns i min förmåga att stanna och lyssna när någon behöver få dela ett ord eller två, den finns i hälsningen när vi möter våra grannar eller i viljan att ge av sin tid i ett uppdrag i kyrkan, läsa en bibeltext eller dela mina tankar om vad den kan betyda i mitt liv. Det viktiga med Kristen tro är livet tillsammans låt oss aldrig glömma det! Ett liv med Kristus innebär en tro som får sitt uttryck i kärlek. Vad betyder det för dig?

I våra texter i dag ställs livet och tron i kontrast till lagen. Lagen är given av kärlek så att vi ska kunna leva tillsammans och ge varandra skydd och värna ett samhälles sammanhållning. Vi ska glädjas över lagen men om lagen får driva oss framför sig i alla lägen så tar den död på kärleken. Lag hör samman med straff men kärlek hör samman med förlåtelse. Kärlek och förlåtelse är diakoni, tjänande. Lagen, reglerna och moralen, är viktiga redskap i vårt liv tillsammans men om lag och moral gör oss regelstyrda och dömande då har vi gått vilse. Domen ska vi överlämna till Gud!

Jag läser i en roman av Roberts Gregory:

"Det är förlåtelsen som gör oss till människor...varje kärlekshandling är på något sätt ett löfte om förlåtelse. Vi lever vidare därför att vi kan älska, och vi älskar därför att vi kan förlåta."

Så älskade Gud VÄRLDEN att vi fick ta emot Jesus Kristus, som gav sitt liv för oss! Vi är kallade att följa honom till att älska och tjäna varandra. Då kan vi växa i gemenskap och samhörighet och k a n s k e ska någon (trots allt) kunna säga "se hur de älskar varandra!"

Kjerstin Petrelius Allard